

Muharrem Sarıkaya
msarikaya@htgazete.com.tr

Orta yaşın ağır yükü

Kadıköy vapurunu beklerken yanımda oturan 50 yaşlarındaki kadın, başparmağını kısa süre cep telefonunun tuşlarında okşarcasına dolaştırdı.

Çaresiz bir bitkinlikle çevirdi.

Konuşmasının çevreden duyulduğuna aldırmadan iç duygusunun berraklığını sergilemekten kaçınmadı.

Telefonun diğer ucundaki belli ki evladiydi...

Her cümlesi, tembih edercesine, gönül kırmaktan sakınan sitemle doluydu.

Kendisi aramasa aramadıklarını vurguladı, neden uzun süredir hal hatır sormadıklarını samimi cümleyle sorguladı...

Sesi, torununu özlediğini söylerken derinleşti; evdeki çocuğun yaz tatili sorununu anlatırken de çaresizleşti.

“Tatile giderken torun teslim etmek için kapısını çaldıklarını” tatlı bir hayıflanmayla anımsattı.

Yaşlı anne ve babası ile eşinin ebeveynlerinin sorunlarıyla her gün ilgilendiğine, haftada en az üç kez telefonla da olsa hatırlarını sorduğuna vurgu yaptı.

Karşısındakinin nasıl bir savunma geliştirdiğini bilmiyorum.

Ama günümüz 50 yaş kuşağının her gün karşılaştığı bir durumdu yanımda yaşanan.

Bunu kadının sitemindeki gibi **“yeni türeme evlat saygısızlığı”** olarak değerlendirin...

İsterseniz **“dijitale esir pas kuşağının”** umarsızlığı...

ORTALANMIŞ SORUN

Orta yaştaki kadının yanımdaki konuşmasını dinleme durumunda kalınca, yaşlılıkta tazelenme üzerine çalışan arkadaşım

Prof. Dr. İsmail Tufan’ın bir süre önceki sözlerini anımsadım.

Sanki o kadını örneklemiş, **“Gelecekte karşımıza çıkacak en sorunlu kitle”** tanımını getirmişti.

Sözünü ettiği, nüfus artışının yavaşlaması dolayısıyla sayısı her geçen gün artan ve 14 milyona ulaşan 50-60 yaş kuşağı...

Yani, 10-30 yaş arası çocuğun ebeveyni, 3 yaşındaki çocuğun dede/büyükannesi, 80 yaşına ulaşmış yaşlıların da çocuğu...

Tüm yük bu kesimin sırtında...

Bir yandan kendisinin ve eşinin ebeveynleriyle sayısı 4 olan büyüklerinin huzurlu yaşam ve sağlık sorunlarıyla ilgileniyor, diğer taraftan torununun bakımını üstleniyor.

Evdeki çocuk için de gelecek inşa edip yuva kurmak amacıyla elde kalandan artırmak için didiniyor.

Ortaya çıkmaya başlamış kendi sağlık problemlerini de çoğu zaman öteliyor.

Geleceğini anımsadığında ise güvencesiz kalmış olmanın telaşına kapılıyor...

Alman Ekonomik Sosyolog **Oliver Nachtwan**’ın tanımıyla, kıta Avrupa’sı dahil, bugün dünyada **“orta vasıflı, orta gelirli, orta yaş grubu...”** toplumun en kırılgan kesimini oluşturuyor.

DARBE YEMİŞLER

Geçmişin en ağır sorunlarını yaşamış, siyasal çürümeler ve ekonomik krizler içinde büyümüş; geleceğin daha iyi olacağına ilişkin umudu tükenmiş, toplumun darbelere en çok maruz kalmış kesimi...

Kendisini, **“toplumsal olarak dışarıda kalmış, kimsenin dinlemediği, ilgilenmediği birer azınlık haline geldikleri hissiyle”** yaşam sürüyor.

İtilmiş, kakılmış, ötekinin çıkarı için kullanılan kimse hissiyle yaşıyor.

Bu nedenle özellikle akşam saatlerinde internetteki en tepkili kesimi oluşturuyorlar.

Bunu da özsayıgılarını, bireysel etkililik duygusunu göstermek için yapıyor; kendisini bu konumdan çıkarak güçlü bir dış denetim mekanizması arıyor.

Prof. Dr. Tufan onları, **“Türkiye siyasetindeki etkin güç”** diye tanımladı.

Haklılığı, emekli maaşı konusunun geçen seçimde her siyasi partinin seçim vaadine dönüşmesi bunun en iyi göstergesi.

Onları anlayan kazanır...